

TARHAN GÜRHAN
Alkoliçe
Kendini Kundaklama Dersleri

TARHAN GÜRHAN 1969'da Ankara'da doğdu. Antalya'da Akdeniz'e baka baka büyüdü. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü'nü bitirdi. 25. *Kare, Leman, Gösteri, Edebiyat ve Eleştiri, Uç, Varlık, Kaçak Yayın, Budala, Artimento, Notos Öykü, Akıl Defteri, Dünyanın Öyküsü, Kedici, Üç Nokta, Psikeart, Akköy* gibi dergilerde çeşitli makale, deneme, öykü ve şiirleri yayımlandı. *Çizgilerle Deprem Albümü* (Leman Kitapları, 2000), *Âşık Öyküler* (Okuyanayus Yayınları, 2002) adlı iki ortak kitabı bulunmaktadır. *Oyuncaklar Görmesin* (Yasak Elma Yayınları, 2007) ve *Ekmek Balığı* (Bencekitap Yayınları, 2011) adlı iki "kıpkısa öykü" kitabı vardır. *Bir Gece Kediniz Eve Sarhoş Gelirse* (Bencekitap Yayınları, 2012) isimli mizahi kedi kitabını da kaleme almıştır.

İletişim Yayınları 1787 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 248

ISBN-13: 978-975-05-1081-6

© 2012 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2012, İstanbul

EDITÖR Müge Karahan

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Damla Nur Şimşek

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Melis Oflas

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

TARHAN GÜRHAN

Alkolice

Kendini Kundaklama Dersleri

*Yeni bir yaşamın kapısını gösteren,
biricik teyzem Aysema'ya,*

*Beni kendi ellerimden çekip çıkarmaya uğraşan ve
ayılma yolunda hep yanımda olan Şeyma'ya,*

*“Çember”in hem içinde hem dışında olma cesaretini
gösteren Jülide'ye,*

ödenmez bir teşekkür borcuyla...

atesine sindiğim!

Hayatımın en korkunç yolculuğu. “Bayan yanı” ayrımı yapılmayan bir Varan Delux ile Ataköy’den Ankara’ya. Ha bire gercek, ha bire karanlık, ha bire alkol, ha bire paranoya...

“*Senin yanında nasıl duracağımı bilmiyorum. Sığamıyorum hiçbir yere,*” diye yazdığım dönüş yolculuğu.

Hayatımın en büyük paranoya krizlerinden biri. Psikologum benle 1 saat 56 dakika görüştü. Görüşme sırasında iki kere ağladı. Sadece “Şansın varmış,” diyebildiği için, inadına üstüne gittim. Benimki artık bir şans değil ya da hiç kimse şans yardımıyla o krizi atlatabirdi. İki gün sonraya yine randevu verdi. Bunları anlamasını bekleyemem ondan. Yaklaşabilir, ama zor.

Zenofobya (yabancı düşmanlığı) kelimesini öğrendim bugün. Almanya’dan gönderilen Akrep Dergisi’ni okuyorum alkol yolculuğunda, yoksunluğunda da, da da da...

4 Mart 2001 / Dikmen
“*at koşar, baht kazanır.*”

* * *

şive de versene abi!

“Kadın ayakkabısından hiç şampanya içmedim.” “Ben de içmedim abi, tasalandığın şeye bak!” diyor benimle içen Kürt. Anlamıyor beni. Garsona dönüyor, “Biraz buz biraz da şive versene be abi,” diyorum.

Alkol gözlerimi kamaştırıyor. Bu bile bana yetmiyor.

5 Mart 2001 / Dikmen

*“Çiçekleri sulasan, kurumuş yaprakları kessen
Sözgelimi tırnaklarını yemesen
Akşamları erken yatsan iyi olur.”*

Edip Cansever

* ✨ *

yan masadan

“Gözleri bir içim su...” parçasını söylüyorlar yan masada. Garson bizim için söylediklerini iletiyor. Kadehlerimizi kaldırıp selamlıyoruz onları. Fakat masamızda gözleri bir içim su olan yok.

6 Mart 2001 / Dikmen

Boşluğu ve perişanlığı sızdırıyor günler sadece.

* ✨ *

kara kurnalar

Eski sevgilim viskinin, nerdeyse tamamı duygu olan mektubunu okudum. Senle birlikte olduğuma o kadar seviniyorum ki, Yeni Rakı...

Yaşadıklarımı düşündükçe, benim için, alkolüm diyebileceğim tek alkolsün. Fakat sen de beni anlamıyorsun. Üstelik anladığından da o kadar eminsin ki...

Zaman geçerken sakladığı fosil: Sen şişenin içinde sessiz sessiz uyurken, soluklarımı seni uyandırabilir diye nefes almıyorum.

13 Mart 2001 / Dikmen
“Hem yarayım hem bıçağım.”
Baudelaire

* ✱ *

tehlike halinde bu camı kırın!

sensiz edemiyorum

“Bırak şu rakıyı, gel yamacıma,” diyor. Hâlâ cevabım yok.

14 Mart 2001 / Dikmen
“Siz şimdi inanmazsınız amma bu serabın,
Sahilleri var, ayları ve yıldızları vardı.
Ben böyle değildim, bu deniz böyle değildi:
Bambaşka bir unsurdu, kımıldardı, akardı.
...”

M. C. Kuntay

* ✱ *

gidişgelişler

Sarsaklamakla geçiyor hayatım. Ne istesem, ne yapsam, ne diksem karşılığı boş.

Ispanak pişince siner ya, öyle siniyorum sonra da. Dilimdeki morarmış tükürük, unuttuğum her şeyi özetliyor aslında.

15 Mart 2001 / Dikmen
“çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
öyle vahşi bir tat ki dayanılır gibi değil
çünkü ayrılık da sevdaya dahil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili.”
Attila İlhan

* * *

biten biter, bitse biterdi!

Ben bu alkolü taşeronu vereceğim. Olmuyor. Yok sanki bir sonu ya da ben yazdıkça yaşatıyorum.

Yalanın bacakları kısa! Gerçeğe sadakat herkesi baştan çıkardığı gibi beni de çıkarır. Yüzümü gerçeğe çevirdim, salt gerçeğe. Ancak ondan ışık alabilirim sandım.

16 Mart 2001 / Dikmen
Ateşin korları hâlâ göz göz

* * *

yılların şakası

Alkolün bana en büyük şakası, hep yılın bugününde olur:
Bir türlü anlayamam, sarhoş muyum, şaka mıyım!?

Marlon Brando'nun da en sevdiği şaka, 1 nisan şakasıymış, nedense?..

1 Nisan 2001 / Dikmen

*“Zaten insan demek hayalinden
ibaret değil midir?”*

Ahmet Mithat

* * *

süsdüşüm

Nasıl bir şehir olmuş burası? Masa adabı diye bir şey kalmamış hepten. Yakası bir lokma açılrsa sözlerin hemen bzuluyor, sertleşiyorlar. Biz birbirimizi memnun etmek için mi yalanlarımızı görmezden gelmeliyiz? Dilini bir üniforma gibi kullananlarla, sivil olarak kullananların savaşı bu. Gitmek istiyorum öyle mekanlardan. Gidiyorum da, ama hep aynı duygu peşimde. Ayakların hareket ediyor ama hiçbir yere gidemiyorsun duygusu! Alkolle içimde pekişen en büyük tutsaklık bu.

Ben de garipleştim iyice! Onunla ne zaman baş başa içsek; itiraf bankası gibi, geçmişe yatırdığım tüm hikâyelerimi, anılarımı anlatıveriyorum. Neler oluyor bana? Neyim ben? Ne siyim boşluğun?..

Kendine kitlenen bir adam oldum iyice. Firakımı yitirdim. Her şeyle dalga geçebilen ben, ciddiye alır oldum her bir ayrıntıyı. İnanamıyorum. Bu aralar en çok bu lafı ediyorum. Tanık olduğuna sahip çık, der gibi bakıyor gözleri. Oda-

mın penceresinden gördüm dünyayı. Yetmiyor şimdi, yetmiyor!.. Ah hayalci aklım ah!..

4 Nisan 2001 / Şeker Evler'EvevEvev
"Diyem perdidi" (günümü yitirdim)
Titüs

* * *

bildiğin pizza

Kardeşimin açacağı pizza tükani için isim arıyoruz.

pizza parantez
"köşesiz olsun"
pizza parodi
pizza panorama
pizza karavan
pizza pistol

Bulamıyoruz bir türlü. Sonunda kardeşim aradı. "Daha fazla zarar etmemek için açmadan kapatıyoruz tükani abi, boşuna yorulma diye aradım." Bravo! Hiçbir işimiz yolunda gitmiyor. Nedense en heveslendiğimiz şeylerin yıkılması bir kader gibi oldu artık. Nereye kadar devam eder kim bilir?

10 Nisan 2001 / Şeker Evler'EvevEvev
"Al sazını sevdiceğim, çal hevesinle,
Çal söyle benim şarkımı sevdalı sesinle."

* * *